

[Marianne Bentsen-Pedersen]

For det første vil jeg gerne vide, hvad ministeren forestiller sig af særlige begrænsninger i støttegrundlaget.

Mit andet spørgsmål går på statstilskuddet pr. elev, hvor jeg kan se, at der er foretaget en stramning i forhold til det nugældende. Det kunne jeg godt ønske mig en begrundelse for.

Det er blevet sagt fra venstres side, at man er bange for lærernes kvalifikationer, fordi man har indsat nogle andre til at eksaminere end underviserne. Det er klart, at når man skal se på kvalifikationer, skal man se på dem i forhold til det, der skal undervises i, og jeg synes, det må være en sikring for venstre, at man har nogle udefra kommende, som kan eksaminere i det, der eksamineres i på andre seminarier, sådan at man har sikkerhed for, at eleverne fra Det Nødvendige Seminarium har de samme kvalifikationer som elever fra andre uddannelsessteder.

Ole Vig Jensen (RV):

Jeg kan på det radikale venstres vegne tilsige støtte til gennemførelsen af det foreliggende lovforslag, hvis formål det er at sikre den fortsatte drift af Den Frie Lærerskole i Ollerup og Det Nødvendige Seminarium i Tvind. Vi finder det rigtigt, at ministeren nu sikrer de to institutioners eksistens ved egentlig lovgivning, efter at de i henholdsvis kortere og længere perioder har været afhængige af dels en tekstanmærkning på den årlige finanslov, dels et aktstykke til finansudvalget.

Den Frie Lærerskole i Ollerup har i den henseende den længste tradition. Igennem 30 år har skolen høstet en sådan anerkendelse for sit virke, at det nærmest har været en selvfølge, at den optrådte som en tekstanmærkning på finansloven. Man kan ikke for tænke nogen i at mene, at denne status med årene er blevet noget i retning af et kvalitetsmærke for Den Frie Lærerskole, og derfor mener man også, at det er en dårlig tjeneste at gøre skolen at inddrage den under den lovgivning, der nu foreslås.

Den opfattelse deler vi ikke i det radikale venstre. Tværtimod ser vi med dette lovforslag skolen sikret på en bedre måde. Lærerskolen bevarer sin fulde frihed i god overensstemmelse med hidtidig praksis og med stadig respekt for de frihedstraditioner, som

dette folketing gennem årene har værnnet om, netop på det uddannelsesområde, som Lærerskolen i Ollerup skal virke på. Jeg har forstået, at skolen med nyordningen lettes for administrativt byrdefulde opgaver, således at den samlede vurdering af lovforslagets virkninger må opfattes som absolut positiv.

Vi har i det radikale venstre også lagt vægt på, at de kredse af personer – dog med en enkelt undtagelse – som slutter op om Den Frie Lærerskole, har givet deres helhjertede tilslutning til den nyordning, der nu foreslås.

Anden del af lovforslaget omfatter Det Nødvendige Seminarium. Også denne del af lovforslaget kan vi støtte.

Det Nødvendige Seminariums eksistensgrundlag har været mere usikkert og erfaringerne mere spinkle af gode grunde. Der er imidlertid ingen tvivl om, at den læreruddannelse, som man har forsøgt sig med, har indeholdt så værdifulde elementer og ideer, at der er grundlag for at videreføre Det Nødvendige Seminariums virksomhed.

Der har stået megen blæst om dette seminarium i den periode, hvor det har virket, og det er formentlig også sådan, at ikke alle ønsker at gøre brug af de lærere, der kommer fra det pågældende seminarium. Men ingen er jo heller tvunget til det; det er netop den frihed, der eksisterer i det danske samfund til selv at vælge sine lærere.

Det Nødvendige Seminarium har imidlertid med den kombination af undervisning og praktisk arbejde, som har været gældende for undervisningen dér, vist veje, som jeg ikke er i tvivl om har haft betydning for såvel læreruddannelsen i øvrigt som for folkeskolen.

Der er mange, der er imod, at dette forsøg kører videre, og der er navnlig nogle, der er imod, at man sammenblander de to institutioner i ét lovforslag. Den betænkelighed har vi ikke i det radikale venstre. Vil man vise sit virkelige frisind, det folkelige frisind, skal der naturligvis være plads både til Den Frie Lærerskole og til Det Nødvendige Seminarium. Det er et fattigt samfund, der ikke har råd og plads til at have sådanne to institutioner, som hver på deres måde øver en ganske betydningsfuld indsats i det danske samfund. Der må være frihed såvel for Loke som for Thor, og derfor har vi ikke nogen indvendinger imod, at de to institutioner skal leve under samme lov.